

ಬೈಲ ಗುತ್ತಿನ ಅಂತಕ್ಕ ಶೆಡ್ಡಿಯ ಕಾಯಂ ಕೆಲಸದ ಹೆಣ್ಣು ಅಕ್ಕ
ನಿಧ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕ ಅಕ್ಕ ಆಗಿ ಆಮೇಲೆ ಅಕ್ಕ ಪೂಜಾರ್ತಿ
ಆದದ್ದು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕತೆ. ಬೆದ್ದದ ಮನೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ
ಅಕ್ಕಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು... ಗಂಡನ ಪ್ರೀತಿ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು!

ಅಕ್ಕ ಅಕ್ಕಾ... ಅದ್ಲ ಬ್ಯಾರಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಗೆಕು ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಚುಕ್ಕನ ಮಗನಿಗೆ ಹುಷಾರಿಲ್ಲದಾಗ ಕಲ್ಲುಟಿಗೆ ಒಂದು ಕೋಳಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಾಕಿಯಾಗಿದೆ. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಪಾತೀಬಿಯ ಹತ್ರ ಒಮ್ಮೆ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗ್ತದಾ ನೋಡುವಾ?” ಮಾಂಕು ಮೂಲ್ಯೇದಿ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಕುಂಡೆ ಮೇಲೆತ್ತಿದಳು. “ಇರೇ ಬಂದೆ ಈಗ” ಅಕ್ಕ ಪೂಜಾರ್ತಿ ಒಳಗೆ ಹೋದವಳು ಎರಡು ಮಿಠಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದಳು. “ಇಕ್ಕಲೈ ಮಾಂಕು... ಇದು ನಮ್ಮ ರಮೇಶ ಮೊನ್ನೆ ತ್ರಿಶೂರಿಂದ ತಂದದ್ದು. ಅಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ಬೇಡದ ನೆನಪಾಗುವಾಗ ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೇನೆ. ಒಳ್ಳೆ ಪರಿಮಳ ಉಂಟು ಮಾರಾಯ್ತು. ಬಾಯಿ ವಾಸನೆ ಸ ಹೋಗ್ತದೆ.” ಮಾಂಕು ಮೂಲ್ಯೇದಿ ನಕ್ಕಳು. “ಮಿಠಾಯಿ ತಿನ್ನುವುದಾ?... ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ತಿನ್ನಿಲ್ಲ ನಾನು... ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಆಯಿತು. ಬಾಯಿ ವಾಸನೆ ಬಂದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲ. ಒಂತುಂಡು ಸೊಪ್ಪು ಸೇರಿಸಿ ಎರಡು ಎಲೆ ತಿಂದರೆ ಮಾತ್ರ ನಂಗೆ ಕೊಸಿ.” ಬೆನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅತ್ಯಷ್ಟಿ ಇತ್ತೇ?... ಬಹುಶ ನಾನು ಒಳಗೆ ಹೋದದ್ದು ಬೇರೆ ಯಾಕೋ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ... ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ಮಿಠಾಯಿ ತೆಗೆವಾಗ ಒಮ್ಮೆ ತನಗೂ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಒಂದು ಐವತ್ತು ರುಪಾಯಿ ಕೊಡುವಂತ... ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಸಂಬಳ ಬಂದಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ರಮೇಶ. “ಈ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನನಗೇಕೆ ಹಣ” ಎಂದರೆ ಅವ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. “ನೋಡು ನಿಂಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೂಂತ ತೋರಿದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಅಂತಾಗ್ತುದು. ಇಟ್ಟುಕೋ, ನಿಂಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಮಾಡು. ನಿನ್ನ ಹಣ. ನಾನು ಲೆಕ್ಕ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.” ಅದಕ್ಕೆ ಹೂಂಗಳು ಮಾಲಿ ತಾನೇ ಆ ಹಣವನ್ನು ಅತ್ತೆಯ ವ್ಯಾನಿಟಿ ಬಾಗಿನ್ನಲ್ಲಿರಿಸಿ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಅತ್ತೆಯ ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಅದು ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಾಲಿ ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಅದನ್ನು ಅತ್ತೆಯ ಆಕೌಂಟಿಗೆ ಹಾಕುವ ವರೆಗೆ. ಇವತ್ತೂ ಬ್ಯಾಗಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಐವತ್ತು, ನೂರರ ನೋಟುಗಳಿದ್ದವು. ಮತ್ತಾಕೆ ತಾನು ಮಾಂಕುವಿಗೆ ಒಂದು ಐವತ್ತು ರುಪಾಯಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ? ಬಹುಶ: ಇಡೀ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯೂ ಕೊಟ್ಟು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದಕ್ಕಾ? ರಮೇಶ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ತಾಯಿ, ಮಗ ಸೇರಿ ಅಂತಕ್ಕನಲ್ಲಿಂದ ತಂದ ಹಳೆ ಪಾಂಡಿನ ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಕೋಯಿನ್ ಹಾಕಿ ಇಡುವುದಿತ್ತು. ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಗೋಪಾಲಣ್ಣನ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ನೋಟು ಮಾಡಿಸುವುದು. ಹಾಗೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಟು ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನೂರರ ನೋಟು! ಅದನ್ನು ದೇವರ ಇದಿರು ಇಟ್ಟು ಅಮ್ಮ, ಮಗ ಪಟ್ಟ ಸಂಭ್ರಮ! ಆಮೇಲೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಯ ಆ ನೋಟನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನೆನಪು. ಅಕ್ಕ ಪೂಜಾರ್ತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಗೇಟು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಂಕು ಮೂಲ್ಯೇದಿಯ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಸಾಗಿದವು. ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆ ಜೂಲು ಜೂಲಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸೀರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಬಣ್ಣ ಮಾಸುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ... “ಅತ್ತೇ... ಈ ಸೀರೆ ಇನ್ನು ಉದ್ದೇಡಿ” ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ